

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται :

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» εὐρίσκονται ἐν τῇ ὁδῷ Σοφοκλέους Ἀριθ. 10Γ πλησίον τοῦ ταχυδρομείου καὶ ἐντὸς τῶν γραφείων τῆς Ἀδριατικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας.

ἐβδομάδων συμβαίνουσιν ἐν **Ἀπό τινων** Σόφια καὶ ἐν τῇ λοιπῇ Βουλγαρίᾳ γεγονότα, ἅτινα πᾶν ἄλλο ἀποδεικνύουσιν ἢ ὅτι ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, (τὴν ὁποῖαν τοσοῦτον ἐξείρει μίαν μερίδα Ἀγῶνων πολιτευομένων καὶ δημοσιογράφων), εἶνε παγιωμένη ἡ τάξις καὶ ἡδρακωμένον τὸ καθεστώς. Αἱ κατὰ τὸ περυσινὸν φθινόπωρον συμβᾶσαι, τῇ ὑποκινήσει καὶ συνδρομῇ τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, θηριώδεις ἀνθελληνικαὶ ταραχαί, διήγειρον τὰ ἄγρια ὀρμέφυτα μίαν μερίδα τοῦ βουλγαρικοῦ ὄχλου, ἥτις δὲν ἐννοεῖ πλέον νὰ ἡσυχάσῃ. Οὕτω, τὰς ἀνθελληνικὰς ταραχὰς διεδέχθη ἡ ἀπεργία τῶν σιδηροδρομικῶν ὑπαλλήλων λαβοῦσα διαστάσεις λίαν σοβαρὰς κατὰ τοῦ καθεστώτος, καὶ ταύτης συνέχεια ὑπῆρξαν αἱ φουιτητικαὶ ἐν Σόφια ταραχαί, λαβοῦσαι καὶ αὗται χαρακτηριστὰ πολλῶ μᾶλλον ἐπικίνδυνον, καθ' ὅσον συμμετέσχε τούτων καὶ ὁ λαὸς ὅλος πρὸς κοινὴν ἀποδοκιμασίαν κατ' αὐτοῦ τοῦ προσώπου τοῦ Ἡγεμόνος Φερδινάνδου, ὅστις ἀπεδείχθη οὕτω μηδεμιᾶς ἀπολύτως συμπαθείας πρὸς τῷ λαῷ ὃν ἀπὸ εἰκονοκρατίας κυβερνᾷ.

Ἐὰν ἐρευνήσῃ τις τὰ αἴτια τὰ παραγαγόντα τὴν ἐκρηκτικὴν ἐν Βουλγαρίᾳ ἐσωτερικὴν κατὰστασιν, τ' ἀνευρίσκει ἀλκυνθᾶτως ἐν τῇ ἀπὸ ἐξαετίας περίπτου διαρκούσῃ δυσταί τῶν ἐν Σόφια μακεδονικῶν κομιτάτων, τὰ ὁποῖα, ὀπλίζοντα τ' ἀποδοκίμαστα τοῦ βουλγαρικοῦ πληθυσμοῦ, τὰ ἀπέστελλον κατὰ ἐκκροστύας εἰς τὴν Μακεδονίαν ὅπως δολοφονώσι τοὺς Ἕλληνας. Οὕτως, ἐδημιουργήθη ἐν Βουλγαρίᾳ μία τάξις ἀνθρώπων κκοποιῶν, συνειθισάντων νὰ ζῶσιν ἐκ τοῦ ἐγκλήματος, τῆς δολοφονίας καὶ τῆς ἀρπαγῆς, νὰ μισθοδοτῶνται δὲ ἀδράως πρὸς διάπραξιν ἐγκλημάτων. Καὶ ἐφ' ὅσον μὲν τοῖς εἶχε ἀφεθῇ τὸ στάδιον ἐλευθέρου ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἡδύναντο ἀκωλύτως νὰ θύωσι καὶ ἀπολύωσιν ἐν τῇ ἀτυχῇ ταύτῃ χώρᾳ, ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Βουλγαρίας ἐπεκράτει τάξις καὶ ἡσυχία. Μόλις ὅμως ἡ Ἑλληνομακεδονικὴ ἄμυνα ἀφ' ἐνός, τὰ σερβικὰ σώματα ἀφ' ἐτέρου, καὶ αὐτὸς ὁ τουρκικὸς στρατὸς ἐπὶ τέλους, ἐξανγκασθεὶς ὑπὸ τῆς βίας τῶν παραγμάτων, ἐπετέθησαν κατὰ τῶν κκοιούρων τοῦ κομιτάτου καὶ κατέστησαν δυσχερεστάτην τὴν ἐξοκολούθησιν τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ δολοφονικοῦ ἐργου, ὅλα ταῦτα τὰ ἀποφώλια τέρατα, ἀποσυρθέντα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἡγεμονίας ἀπετέλεσαν πυρῆνα κκοποιῶν καὶ φιλοταράχων στοιχείων, περὶ τὸν ὁποῖον ταχέως συνεσπειρώθησαν πικροὶ στοιχειῖα διωρησθημένα, καὶ ὅλοι οἱ φυλόδοιοι, καὶ ἐζήτησαν κατ' ἀρχὰς νὰ στραφῶσι κατὰ τῶν ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ Ἑλλήνων, ὅπως ἐξοντώσωσιν αὐτοὺς, ἀφοῦ ἐν Μακεδονίᾳ δὲν ἡδύναντο πλέον νὰ ἀνδραγαθώσιν. Ἡ Κυβέρνησις, ἐννοήσασα τὸν ἐκ τῆς συσσωρεύσεως τῶν φυχῶν τούτων στοιχείων κίνδυνον ὃν διέτρεχεν αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ, ἡσπασθη τὴν ἰδέαν τοῦ κατὰ τῶν ἐν Βουλγα-

ρίᾳ Ἑλλήνων διωγμοῦ καὶ ἐνεθάρρυνεν αὐτὰ πρὸς διάπραξιν τῶν ἀνηκούστων τερατουργιῶν τῆς Ἀγχιάλου, τῆς Βάρνης, τῆς Φιλιππουπόλεως κλπ. νομίζουσα ὅτι ἀπολύουσιν τοὺς αἰμοδιψεῖς τούτους ληστὰς κατὰ τῶν ἀνυπερασπιστῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων αὐτῆς, ἀποφεύγει αὐτὴ τὸν κίνδυνον, ἀπράλλακτα ὡς ἐνεργεῖ ἡ ἐν Ρωσίᾳ ἀπολυταρχικὴ γραφειοκρατία, προκαλοῦσα σφαγὰς Ἑβραίων διὰ νὰ μεταστρέψῃ τὴν προσοχὴν τοῦ λαοῦ ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως.

Ἀλλ' ἡ ἐξεγερθεῖσα ἐν ὅλῳ τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ ἀγανάκτησις ἠνάγκασε τὴν βουλγαρικὴν κυβερνήσιν νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξοκολούθησιν τῆς πυρπολήσεως, δρώσεως καὶ λεηλασίας τῶν ἐν τῷ κράτει τῆς ἐλληνικῶν πόλεων καὶ συνοικισμῶν, ν' ἀρκεσθῇ δὲ εἰς μέτρα ἐξοντώσεως τοῦ ἐλληνικοῦ στοιχείου ὀλιγώτερον θορυβώδη καὶ ἐπιδεικτικά. Ἐν τούτοις ἡ σπεῖρα τῶν φυλοβίων δὲν ἡδύναντο νὰ ἡσυχάσῃ. Ἐγένετο νέα ἀπόπειρα εἰσελάσεων καὶ δολοφονικῶν ἐκστρατειῶν ἐν Μακεδονίᾳ, ἀλλ' ἀπέτυχεν οἰκτρῶς, φονευθέντων μάλιστα δύο ἡ τριῶν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ἀρχηγῶν οἵτινες εἶχον ὀργανώσει τὰ μακεδονικὰ τῶν Βουλγάρων κινήματα. Αἱ ἐπανειλημμέναι αὗται ἀποτυχίαι συνεκέντρωσαν πάλιν εἰς Σόφιαν ὅλους τοὺς τοὺς φυλοβίους, οἵτινες μὴ εὐρίσκοντες ἄλλαχοῦ ἀπασχόλησιν, στρέφονται ἤδη κατὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ κατὰ τοῦ ἡγεμόνος.

Ἐπόμενον ἦτο, αἱ μακροχρόνιοι αὗται ἐν Μακεδονίᾳ τερατουργίαι τῶν βουλγαρικῶν τῆς Σόφιας κομιτάτων νὰ στραφῶσι μίαν ἡμέραν κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγεμόνος καὶ τῶν ὑπουργῶν του, οἵτινες ἐδημιούργησαν τὴν τάξιν ταύτην τῶν τεράτων, τὴν ὁποῖαν δὲν ἤξεύρουσι τώρα πῶς νὰ ἐξοικονομήσωσι. Δικαίᾳ ἀνταπόδοσις πολιτικῆς κτηνώδους, ἥτις εἶχε νομίσει ὅτι διὰ τῆς διοργανώσεως δολοφονικῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ἡδύναντο νὰ ἐκβουλγαρίσῃ τὴν χώραν Ἑλληνικὰς.

Καὶ ἤδη ζητητέον ποῦ δύναται νὰ ὀδηγήσῃ τὴν Βουλγαρίαν ἡ ἐκρηκτικὴ αὕτη κατὰστασις. Ἡ πεῖρα διδάσκει ἡμᾶς, ὅτι ἐν παρομοίαις περιστάσεσι τὸ κκοὴν ξεσπᾷ συνήθως ἡ δι' ἐξωτερικοῦ τινος πολέμου ἡ δι' ἐσωτερικῆς ἐπαναστάσεως. Ποῖον ἐκ τῶν δύο θέλει συμβῇ ἐν τῷ Κράτει τοῦ Ἡγεμόνος Φερδινάνδου δύσκολον εἶνε νὰ προῖδῃ τις, διότι εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων συντελοῦσι καὶ πλεῖστοι ὅσοι ἐξωτερικοὶ παράγοντες φανεροὶ ἢ λανθάνοντες. Ὁπωσδήποτε, μία ὑπουργικὴ μεταβολὴ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν γαλήνην, ἐφ' ὅσον δὲν ἐκλείπουσιν οἱ λόγοι οἱ παραγαγόντες τὴν ἐκρηκτικὴν κατὰστασιν. Δὲν πρέπει δὲ νὰ λησμονώμεν, ὅτι ἡ ἐν τῇ ὁμοφύλῳ Ρωσίᾳ διαρκούσα ἐσωτερικὴ ταραχὴ καὶ ἀνωμαλία εἶνε παράγων οὐχὶ μικρὸς ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει, διότι τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ κκοποιὰ στοιχεῖα τείνουσιν εἰς μίμησιν τῶν ἐκ τῆς μεγάλῃς Σλαβικῆς μητρὸς παρεχομένων αὐτοῖς παραδειγμάτων, ἀφ' ἐνός διότι οἱ μικροὶ κκοινοὶ πάντοτε εἰς τὸ νὰ μιμῶνται τοὺς μεγάλους, καὶ ἀφ' ἐτέρου διότι ἐν αὐτῷ τῷ αἵματι τῆς Σλαβικῆς φυλῆς ἐνυπάρχει τὸ μικρόβιον τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τῆς ἀναρχίας. Ὁ Σλαβὸς δὲν γνωρίζει μέσον ὅρον : ἢ εἶνε δούλος ὑποκλινέστατος ἐνός δεσπότη, ἢ μηδενιστής.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῇ 18 Ἰανουαρίου 1907

Ἐχομεν καὶ πάλιν νέαν ἀπόλυσιν ταγμάτων ἱλαβέ, ἥτοι ἀπαλλαγέντων, καὶ κατὰ συνέπειαν νέας μετατοπίσεις ἀπὸ Λιχσκοβίκου εἰς Ἰωάννιναν, Λοῦρον καὶ Πρέβεζαν καὶ τάναντα ἀπὸ Πρέβεζαν εἰς Λοῦρον καὶ Λιχσκοβίκον, νέας ἀγγαρίας καὶ νέας δηλώσεις καὶ ἀρπαγὰς τῶν διαβατῶν τῶν κατὰ σύμπτωσιν συναντηθέντων μετὰ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ. Ἐνας κερατζίης ἐκ τοῦ χωρίου Συρράκου ἀναχωρήσας διὰ τῆς βίας μετὰ τοῦ ἐκεῖσε ἀποσπάσματος ἦλθεν εἰς Ἰωάννιναν ἐντεῦθεν αὐθημερὸν μὴ ὑπαρχόντων ἄλλων ζώων διὰ τῆς βίας τὸν ἡγαγόν εἰς Λοῦρον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Πρέβεζαν ἐπέστρεψε δὲ εἰς τὸ χωρίον του μετὰ 22 ὅλας ἡμέρας. Καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα ἦτο αἰχμάλωτος αὐτὸς καὶ τὰ τέσσαρα αὐτοῦ ζῶα.

Ἐνας ἄλλος κερατζίης συναντηθεὶς καθ' ὁδόν, ἀφῆθη ἐλεύθερος ἀφοῦ τοῦ ἀφηρέθησαν τὰ τσαρούχια, τὰ σκεπάσματα τῶν ζώων καὶ ἡ κάπα του, μετὰ τούτων τὸ σελάχι του μαζί με τὴν σκαοῦλαν περιέχουσιν τρία ἀργυρὰ καὶ τελευταῖον τὸ φέσι του καὶ τὸ σιγκοῦνι, τὸ ὁποῖον εἶχε, κατευχαριστημένος ὢν καὶ εὐγνωμονῶν, ὅτι ἐσώθη τῇ ἐπεμβάσει τοῦ ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ μουλιαζίμι.

Οἱ βλορῶδες κυριολεκτικῶς ἐλύσιζαν μετὰς δημοσιεύσεως τῆς ἐν τῇ «Φωνῇ τῆς Ἡπείρου», ἐν τούτοις ὑποστηριζόμενοι ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Γερασίου ὑπέβλουν ὑπόμνημα δι' οὗ διαμαρτύρονται κατὰ πάσης τροποποιήσεως, δι' ἧς χυρίζονται ὅτι τὰ κληροδοτήματα εἶναι περιουσία ἰδική των καὶ εἰς οὐδὲνα ἐπιτρέπουσιν ἀνάμειξιν διαχειρίσεως ὁ θεὸς νὰ φωτίσῃ τὴν Μεγάλῃν Ἐκκλησίαν καὶ ἐμμενῇ ἐπὶ τῶν προτέρων ἀποφάσεων τῆς. Ὁ σκοπὸς καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν παρεπιδημούντων πρὸς ἀνάμειξιν εἰς τὰ κοινοτικά εἶνε βελτίωσις τῶν κκοῶς ἐχόντων. Ἐν ὃ τόσα καὶ τόσα ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ἡπείρου» δὲν τολμῶσι νὰ ἀναιρέσωσι ἐὰν εἶνε ψεῦδη ἢ ὄχι, ἀλλὰ ἀρκοῦνται εἰς τὸ νὰ φωνάζωσι ὅτι εἶνε περιουσία ἰδική των καὶ ὅτι ὡς εὐκταίριδι μόνον αὐτοὶ δικαιοῦνται εἰς τὴν διαχείρισιν. Ἀποδείξεις δὲ τῆς καλῆς διαχειρίσεως των εἶνε τὸ ἐξῆς : Ὁ Παναγ. Ζαχάρωρος χθὲς ἐπεσκεφθῇ τὴν μητέρα τοῦ εὐρισκομένου εἰς τὸ γηροκομεῖον καὶ τὴν εὖρε εἰς ἐλεεινὴν καὶ ἀθλίαν κατὰστασιν ἀσθενῇ, βήχουσιν, ἀνευ ἱατροῦ, ἀνευ περιθάλψεως καὶ τὸ φοβερότερον πάντων τὴν βρῆκε μετὰ χιλιάδες ψεῖρες. Ὁ καλὸς οὗτος Ἰωάννης δὲν περιορίσθη εἰς τὸ ν' ἀνακινῶσιν τὴν ἀθλίαν κατὰστασιν τοῦ γηροκομείου εἰς τὸν Μητροπολίτην, ἀλλὰ μετὰ μεγάλης ὑπομονῆς περισυλλέξας ὅλα τὰ ζῶφια εἰς ἀρκετὰς ἐκατοντάδας τὰ ἐθήκεν ἐντὸς φιαλίδιου τῶν 75 γραμμαρίων καὶ τὰ περιέφερεν εἰς τὴν ἀγορὰν ἀπὸ μαγαζέτου εἰς μαγαζέτον ὑποδεικνύων τὴν κατὰστασιν τοῦ γηροκομείου ἀλλὰ δὲν ἠρέσθη μόνον εἰς ἐδῶ μετέβη καὶ ἔδειξε τὸ φιαλίδιον μετὰς φέρας εἰς τὸν Μητροπολίτην ὡς πρέσβυν τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, ὅστις ἠρέσθη νὰ εἰπῇ ὅτι «ἢ καὶ τὰς δαύσας παρατηρήσεις εἰς τοὺς ἀρμοδίους». Ἡ Α. Σ. δὲν ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῆς ἐπὶ τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων εἰ καὶ πολλάκις ἐγένετο

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐλάχιστον τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἀνώνυμοι.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Προσκαλούνται την προσεχῇ Κυριακῇ, 28 Ἰανουαρίου καὶ ὥραν 3ην μ. μ. ἐν τῇ Γραφείῳ τῆς Ἀδελφότητος ὁδὸς Σοφοκλέους ἅπαντα τὰ μέλη αὐτῆς τὰ καταβαλόντα τὴν συνδρομὴν τοῦ λήξαντος ἔτους 1906, εἰς γενικὴν Συνέλευσιν, καθ' ἣν θέλει ἀναγνωσθῇ ἡ λογοδοσία τῆς Ἀδελφότητος κατὰ τὸ λήξαν ἔτος καὶ θέλουν ἐνεργηθῇ αἱ νέαι ἀρχαιότητες, ὡς ληξάντος τῆς περιόδου τοῦ ὑπάρχοντος Συμβουλίου.

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΔΟΥΜΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

BIENNΗ, 24 Ἰανουαρίου.—Σημερινὰ τηλεγραφήματα ἐκ Κων)πόλεως ἀγγέλλουσιν, ὅτι κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γ. Πύλης περὶ συντόνου καταδιώξεως τῶν συμμοριῶν ἐν Μακεδονίᾳ, ἀνεχώρησε δι' ἐκτάκτου τραίνου εἰς Θεσσαλονίκην ὁ ἀντιστράτηγος Ναζιρ πασσάς, ἀνατεθείσης εἰς αὐτὸν τῆς ἀνωτάτης ἀρχηγίας τῶν διαφόρων ἐπὶ τῆς καταδιώξεως ἀποσπασμάτων. Ὁ Ναζιρ πασσάς ἔχει ἐντολὴν ὅπως δώσῃ, μεταβαίνων ἐπιτοπίως, νέας ὁδηγίας εἰς τὰς Τουρκικὰς ἀρχὰς περὶ τοῦ τρόπου τῆς καταδιώξεως τῶν συμμοριῶν, λαθῶν πρὸς τοῦτο τὰ φῶτα τοῦ ἐν

Κων)πόλει διαμένοντος καὶ εἰς τὴν Σουλτανικὴν ὑπηρεσίαν διατελούντος νεοφωτιστοῦ πρῶην ἀρχικομιτατζή Στογιάνωφ.

Ἐκ Βουκουρεστίου ἀγγέλλεται ὅτι ἡ ἀπορρίψις τῶν ἀξιώσεων τῶν Ρωμούνων ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου προξένησε βαθυτάτην αἰσθησιν. Προεξάρχοντος τοῦ Τύπου δριμύταται ὕβρεις μετὰ λύσεως ἐκτοξεύονται κατὰ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πατριάρχου, ἐκ τῆς στάσεως τοῦ ὁποίου ἐχάθη τόσον σπουδαῖον διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Ρωμουνίας ζήτημα, ἐπίσης δὲ καυτηριάζεται ἡ Κυβέρνησις τοῦ Κατακουζηνοῦ, ἐξ ἀνικανότητος τῆς ὁποίας προσέβη εἰς τοιοῦτον διάδημα ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. Ἡ Κυβέρνησις καὶ λόγῳ τῆς κατακραυγῆς τῆς κοινῆς γνώμης ἐκ τῆς ἀπορρίψεως τῶν Ρωμουνικῶν ἀξιώσεων ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου, κατιδοῦσα δὲ καὶ αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ τὸ μέγεθος τῆς ἐθνικῆς ταύτης συμφορᾶς, ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ μέτρα κατὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Πατριαρχείου. Πρὸς τοῦτο ἐν ὑπουργικῇ Συμβουλίᾳ ἐνεκρίθη ἵνα ἀπελαθῶσι πέντε οἱ ὑπολειφθέντες Ἕλληνες ἐκ τοῦ Ρωμουνικοῦ ἐδάφους!! Τὰ διατάγματα τριῶν ἐκ τούτων κατηρτίσθησαν καὶ ἀπεστάλησαν ἀμέσως εἰς τὰ ἀνάκτορα πρὸς ὑπογραφήν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

Ἡ «Τριμποῦνα» πληροφορεῖται ἐκ Βρεντησίου, ὅτι κατὰ πληροφορίας ἰδιωτικῆς πηγῆς ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ἀπεφάσισε ν' ἀποδώσῃ τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸν βασιλέα Γεώργιον, ἀφικνούμενος εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἀπριλίου. Θὰ ἐπιβιβασθῇ εἰς Βρεντήσιον ἐπὶ τῆς «Τρινακρία» ἣν θὰ συνοδεύουν καὶ ἄλλα πολεμικὰ πλοία. Διαταγαὶ ἐδόθησαν ἤδη εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Βρεντησίου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Χρ. Γκ. Χανία. Ἐλήφθη συνδρομὴ ὑμῶν, εὐχαριστοῦμεν. Θ. Μ. Ὁ ἰσθμὸς Συνδρομῇ ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. λαχεῖα τοῦ στόλου θὰ σᾶς ἀποστέλλωμεν μόλις ἐκδοθῶν. Νὰ ἔχετε ὅμως ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ τιμὴ τῶν θὰ εἶνε 5 φρ. ἕκαστον διότι θὰ αὐξηθοῦν αἱ κληρώσεις εἰς πέντε, θὰ αὐξηθοῦν δὲ καὶ τὰ κέρδη—I. Ζ. Ἰσμαῖλ. θὰ φροντίσωμεν πάλιν. Ἀλλὰ αὐτὸς ὁ κ. Μελλίδης μετέφερε τὸ γραφεῖον του εἰς Αἴγυπτον. Βεβαίως ἀποῦ ἐτῆς πρὸς τὰ λεπτὰ κάμνει τώρα τὸν κουφόν.—Κ. Ζηκ. Ἀγιον Λουδοβίκον. Σᾶς ἐνεγράφημεν συνδρομητὴν καὶ σᾶς ἀποστέλλωμεν τὸ φύλλον.—P. Tz Worcester, Mass. Ἐλάδομεν καὶ εὐχαριστοῦμεν θὰ σᾶς γράψωμεν ταχυδρομικῶς.—D. M. Beaumont, Texas. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ συνδρομάς. Ἐλάδομεν καὶ τὴν δευτέραν σᾶς ἐπιστολὴν μὲ τὰ 8 δολάρια διὰ τὰ λαχεῖα. Νὰ ἔχητε ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν συνόλῳ περισσεύουν, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν συνδρομῶν, 10 δολάρια διὰ λαχεῖα ἤτοι φρ. 50. Θὰ σᾶς γράψωμεν. Λάβετε ὑπ' ὄψιν εἰς ὅσα γράφομεν ἀνωτέρω.—Π. Πατ. Τάντα. Εὐχαρίστως σᾶς ἐνεγράφημεν.

Η ΠΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ Γαλλικὴ ἐφημερίς «Γαλάτης» ἔγραψε τὸ ἑξῆς ἄρθρον.

Ἡ Ἀνατολὴ διατελεῖ πάντοτε χώρα ἀγνωστος διὰ πολλοὺς τῶν τῆς Δύσεως, διπλωμάτας, πολιτικούς ἀνδράς, δημοσιογράφους, ἐμπορευομένους. Δικιμονὴ ἐβδομάδων τινῶν ἢ μηνῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἢ ἐν ἄλλαις πόλεσιν τῆς ὁθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, εἶνε ἀνεπαρκὴς πρὸς βαθεῖαν μελέτην τῆς χώρας, τῶν οἰκούντων αὐτὴν λαῶν, τῶν θεσμῶν τῆς καὶ ἰδίᾳ τῶν διαφόρων πολιτικῶν ζητημάτων ἢ θρησκευτικῶν, τῶν ἀπαύστως ἀναφυομένων ἐν Ἀνατολῇ. Ἐνεκα λοιπὸν τῶν λόγων τούτων ὁ Κωνσταντινοπολίτης ἀνταποκριτὴς τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου ἀπηύθυνε πρὸς τινῶν ἡμερῶν πρὸς τὴν ἐφημερίδα τοῦ ἀφήγησιν σικητῆς ζωηροτάτης διαμειφθείσης κατ' ἐπίσκεψιν τινὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχοῦ πρὸς τὸν μέγαν Βεζύρην, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Βαϊράμιου. Δὲν γινώσκω πόθεν ὁ ἀνταποκριτὴς οὗτος ἤντησε τὰς πληροφορίας του, πάντες ὅμως ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀπ' αὐτῶν τῶν τούρκων ὑπουργῶν, ὀφείλω ν' ἀποδώσω αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην ταύτην, κατηγανόκησαν βλέποντες τὴν μεγάλην ἐφημερίδα τοῦ Λονδίνου «Ἀστὴρ» δημοσιεύσαν εἰδήσεις ἀνηκούσας μᾶλλον εἰς τὴν κυριαρχίαν τῆς φαντασίας. Ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν «Καιρῶν» ἀγνοεῖ ὅρα γὰρ ὅτι ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ὅστις ὑπάρχει ἀρχηγὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῇ Ὁθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ καὶ ὑπαὶτος ἀρχηγὸς καθ' ἱεραρχίαν πάσης τῆς Ὁρθοδόξου, ἐκπροσωπεῖ δ' ἀρχὴν ἀπολύτως ἀνεξάρτητον ἐν τῇ κύκλῳ τῆς δικαιοσύνης του καὶ πολὺ ἀνωτέραν τῆς ἀρχῆς τοῦ μεγάλου Βεζύρου, ὅστις μέγας βεζύρης καὶ τοῖς ὑπαὶτος βαθυμύχης τῆς Αὐτοκρατορίας διατελεῖ ἐν τούτοις ἀπλοῦς θεράπων τοῦ Σουλτάνου; Πῶς δύναται λοιπὸν νὰ ἀποδοθῇ τῷ μεγάλῳ Βεζύρῳ παρόμοιον γλωσσικὸν ὕψος ἀπέναντι τοῦ πανσεβαστοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Ἰωακείμ τοῦ Γ'.

Πῶς δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ἀκόμη ὅτι ὁ Φερὶδ Πασσάς, Ἀλβανὸς ἐν Ἰωαννίνοις ποιησάμενος τὰς ἐαυτοῦ σπουδὰς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γυμνασίᾳ τῆς πόλεως ταύτης, ὡν κατὰ συνέπειαν, μᾶλλον Ἑλλήν ἐξ ἐκπαιδεύσεως παρὰ Τούρκος, καὶ γινώσκων ὑπὲρ πάντα ἄλλον τὰ καθήκοντά του ὡς Βεζύρου, καθὼς καὶ τὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχοῦ, ἠδύναντο νὰ ἀφελθῇ νὰ κυριευθῇ ὑπὸ τῆς ὀργῆς, ἀντὶ νὰ καταδείξῃ

σεβασμὸν πρὸς τὸν ὑπαὶτον ἀρχηγὸν τῆς Ὁρθοδόξου; Εἰς τὴν πρώτην λέξιν ἥτις θὰ ὑπερέβαινε ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον τὰ ὅρια τῆς ἀβροφροσύνης, ὁ Πατριάρχης θὰ διέκοπτε τὴν συνδιάλεξιν ἀμέσως καὶ θὰ ἐγκατέλειπε τὸ κονάκιον τῆς Α. Ἐξοχότητος. Ἐπὶ μίᾳ λέξει τοῦ Σουλτάνου, ὁ μέγας Βεζύρης δύναται νὰ παυθῇ νὰ συλληφθῇ, νὰ φυλακισθῇ ἢ ἀποσταλῇ εἰς ἐξορίαν ὁ Οἰκουμενικὸς ὅμως Πατριάρχης διατελεῖ ὑπεράνω πάσης θιγῆς τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως. Ἐνῶσκει οὗτος ἀπεριόριστον ἐξουσίαν ἐν τῇ δικαιοκρίτει τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἀπέκρουσε πάντοτε τὴν ἀνάμειξιν τῆς Πύλης εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα.

Πρὸ ἔτους, ὁ Σουλτάνος ἐξέδωκεν ἱκανὴν ἀναγνωρίζοντα κουτσουβλικὰς κοινότητας ἐν Μακεδονίᾳ. Ὁ ἱκανὸς ὅμως οὗτος περὶ μὲν γράμματα νεκρὸν, διότι ὁ πατριάρχης ὅστις εἶνε ὁ ἀρμόδιος νὰ τὸν ἐφαρμόσῃ δὲν θέλει νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ. Ἀπήντησε δὲ πρὸς τοὺς τούρκους ὑπουργοὺς ὅτι, ἐπειδὴ τὸ ζήτημα εἶνε ἐκκλησιαστικῆς φύσεως, τὸ Κράτος δὲν δύναται νὰ ἐπέμβῃ καὶ νὰ διατάξῃ οἰκὸθεν οἰκονομικὰ λύσιν.

Τῷ 1882, ἡ Πύλη ἔκρινε καλὸν νὰ καταργηθῇ τὰ προνόμια τῆς Ἐκκλησίας, τὰ παραχωρηθέντα ὑπὸ Μωάμεθ τοῦ Β' ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐπικυρωθέντα ἔκτοτε παρὰ πάντων τῶν διαδόχων τοῦ Σουλτάνου. Ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ ὁ Γ', ὅστις τὸ πρῶτον τότε κατεῖχε τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον, ἠμύνθη θαρραλέως τῶν προνομίων τούτων, ἄνευ τῶν ὁποίων ἡ Ἐκκλησία καὶ αἱ χριστιανικαὶ κοινότητες δὲν ἠδύναντο νὰ ὑφίστανται ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἐν τέλει ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ καθηκόντων. Ὅτε δὲ κατὰ τὸ 1890 ἐδιπλωσάντο τὰς προσπαθείας ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν καταργήσιν τῶν προνομίων, ὁ Πατριάρχης Διονύσιος ὁ Ε' δέεταξε τὸ κλείσιμον τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἀπεσύνη εἰς χωρίον τι τῶν περὶ τὴν Κωνσταντινουπόλιν. Εὐτυχῶς ὁ Σουλτάνος, ὁξυδερκέστερος καὶ εὐφρέστερος τῶν ὑπουργῶν του, δὲν ἐβράδυνεν ἀπὸ τοῦ νὰ κατανοήσῃ ὅτι οὗτοι ἐβράδιζον πεπληνημένην ὁδὸν καὶ ὅτι ἡ πολιτικὴ τῶν ἡτοκρατορίας του. Μετεκλέσθη λοιπὸν εἰς τὰ ἀνάκτορα δύο ἀνωτάτους Ἕλληνας κληρικούς, μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου, καὶ ἐπέδωκεν αὐτοῖς φερμάνιον ἐπικυρῶν ἅπασι ἐπὶ τὰ προνόμια τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐὰν λοιπὸν καὶ σήμερον οἱ Τούρκοι ὑπουργοὶ δείκνυνται εὐδιάθετοι νὰ ἐπαναλάβωσι τὰς ἀποπειράς τῶν Σαῖδ καὶ Κιζιλή Πασσᾶ, Ἰω-

ακείμ ὁ Γ', παρίσταται ἐκεῖ ἑτοιμὸς πάντοτε νὰ ὑπερασπίζῃ μέχρις ἐσχάτων τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐκκλησίας του. Ἰδοὺ ὅμως ὅτι ἡ ἐπέμβασις τοῦ Σουλτάνου προσήλθεν ἐπικαίρως ἀκόμη ὅπως διαβεβαιώσῃ τὸν Πατριάρχην ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο. Ὄντως ὁ Σουλτάνος ἐπεφόρτισε τὸν Μουνὴρ Πασσάν, πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας ἐν Παρίσι, καὶ ὅστις ἀπὸ τινῶν ἐβδομάδων διατρίβει ἐν Κωνσταντινουπόλει, δι' εἰδικῆς ἐντεταλμένης ἀποστολῆς παρὰ τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ. Τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἀποστολῆς ταύτης ἀφώρα ἀκριβῶς τὰ προνόμια τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Μουνὴρ Πασσάς ἦτο ἐπιφορτισμένος ὑπὸ τοῦ Μονάρχου του νὰ διαβεβαιώσῃ τὸν Πατριάρχην ὅτι οὐδεμία θιγὴ ἦθελεν ἐπενεχθῇ εἰς τὰ προνόμια αὐτοῦ καὶ ὅτι πάντα τὰ ἐνεστῶτος ἐκκρεμῇ ζητήματα μετὰ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Πύλης, θὰ τύχωσι μετ' ὀλίγον λύσεως ἱκανοποιητικῆς.

✱

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐπίσκεψιν τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ Πατριαρχοῦ πρὸς τὸν μέγαν βεζύρην, περὶ ἧς ὁμιλεῖ ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν Καιρῶν τοῦ Λονδίνου, ἡ ἐπίσκεψις αὕτη ἔλαβε πράγματι χώραν. Ὁ Πατριάρχης ἐγένετο δεκτὸς μετὰ τῶν ὀφειλομένων τῷ βαθμῷ του τιμῶν καὶ ἐπὶ μακρὸν συνδιέλεχθη, εἰς ὅλως φιλικὸν ὕψος, μετὰ τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ πρωθυπουργοῦ.

Λόγου δὲ γενομένου περὶ τῶν μακεδονικῶν ὑποθέσεων, ὁ μέγας βεζύρης, ἐπανελάβε τὰ παρακινῶντα τοῦ κατὰ τῶν Ἑλλήνων μητροπολιτῶν τῆς ἐπικρατίας ταύτης. Ὁ Πατριάρχης ἀπήντησε μετ' ἡρεμίας καὶ ἀξιοπρεπείας ὅτι ἀπὸ τινος χρόνου ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβερνήσις διατυποῖ παράπονα χωρὶς ἐν τούτοις νὰ προσαγάγῃ ἀποδείξεις ἐνοχῆς κατὰ τῶν τριῶν ἐπισκόπων ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον θεωρεῖ τοὺς ἐπισκόπους τούτους ὡς ἀπολύτως ἀθώους, θύματα τῶν μηχανορραφῶν τῶν ἐχθρῶν τῆς ἐκκλησίας καὶ ὅτι, κατὰ συνέπειαν, οὐδὲν δύναται κατ' αὐτῶν νὰ πράξῃ. Ὁ Πατριάρχης ἐπέμεινε λοιπὸν ἀκόμη μίαν φοράν ὅπως τῷ παραγεθῶν ἀποδείξει πρὶν λάβῃ τὰ ἀπαιτούμενα ὑπὸ τῆς Πύλης μέτρα κατὰ τῶν τριῶν πρῶτων κληρικῶν. Κατόπιν συνώμιλυσαν ἐπὶ ἄλλων πραγμάτων, θὰ ἦτο ἀληθῶς ἐκπληκτικὸν ἐν ἐπισκέψει ἐθιμοτυπίας, καθ' ἣν ὁ Πατριάρχης παρουσιάσας πρὸς τὴν Α. Ε. τὰς συγχαρητηρίους εὐχὰς του ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Βαϊράμιου, νὰ ἐδείκνυνε ὁ μέγας βεζύρης τοσαύτην ἐλλειψὶν λεπτότητος ὥστε νὰ ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Πατριάρχην λόγους ζωηροῦς, τοὺς ὁποίους μόνῃ ἡ φαντασία τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου ἠδυνήθη νὰ γεννήσῃ.